

Blind Guardian

Recenze – Live, tour zápisník aneb na štaci v Rakousku a Švýcarsku s Tankard a Iced Earth

23.9. 1992 - Salzburg (Kulturgelände Nonntal)

Když jsme okolo poledne dorazili do Salzburgu, objevil se první problém, neboť bez zvláštního povolení nesměl vjet ani náš autobus do centra města, protože to by pak bylo přeplněné autobusy turistů. Takové povolení jsme přirozeně neměli, ale místní pořadatel, jehož jsme telefonicky kontaktovali, se objevil o hodinu později s potřebným lejtrem v ruce a mohlo se jet dále. Z kulturního střediska Nonntal se vyklubalo jakési alternativní centrum s jedním maličkým koncertním sálem, s jedním ještě menším pódiem a katastrofálním PA aparátem. Jiné bandy by se na takovéto vystoupení jistě vykašlaly, ale Tankard se vzdor tomu hrát rozhodli, neboť prodej vstupenek z předprodeje nebyl zas tak nezanedbatelný. Zcela ne bez významu stál opodál studený bufet titulovaný Catering, používaný pro oslavy asi podnikatelů, a tak o vychlazené nápoje bylo dostatečně postaráno. Když se o něco později otevřely dveře do haly, dav se dal do pohybu. V okamžiku přeplnilo asi 400 figur vyprodaný sál a na stanovišti pro prodej triček jsme měli já i kolega Voltax plné ručičky práce, protože jsem z vystoupení obou místních předkapel mnoho nesdílel. Škoda, neboť zvláště první banda jménem Seventh Sign se poslouchala proklatě dobře. Vzdor sauně podobnému klima odevzdali Tankard opět vše, za co fandové zaplatili a to, co dokázal zvukař Al ještě z pultu vydolovat, to bylo pozoruhodné. Mezitím také dorazili chlapci od Blind Guardian, jež všem vyprávěli o svém extrémně spěšném německém turné v čemž pokračovali ještě po koncertě s několika kumpány od Tankard v jednom salzburžském Yuppie-disco baru. V závěsu Blind Guardian se nacházelo opětně několik japonských fanynek, které neváhali cestovat po boku kapely koncert za koncertem. Na počátku tour s nimi vyjelo na dvanáct malých Japonek. Takový je totiž rozdíl mezi Tankard a Guardian 's: s krefelďany cestuje dvanáct sem tam pěkných děvčat a s Tankard pak dva otlí Angličané ("což je mi 100 x milejší", říká manažer Buffo, "aspoň chlastaj a pořád se řehněj").

24.9. 1992 - Graz (Orpheum)

Od včerejška se na palubě autobusu Tankard nachází i Martina z vídeňského klubu Rock Haus, což sebou přináší pár neopovržených výhod, neboť dáma přesně ví, kde se nacházejí sály, a to nás zbavuje vyhledávacích aktivit. Orpheum je prima stavbička, ale má tu nevýhodu, že je uvnitř zcela pustá, což nemusí být pro naladění davu bezpodmínečně výhodou. Ještě, že v zákulisí stálo staré piáno, které útokem bere Mark (Iced Earth - keyboards), a celá akce končí gigantickou spontánní jam-sešlostí na níž se podílí množství dalších muzikantů. Ale k vlastní přehlídce. Graz se nepředvedl jako kdovíjaká metalová bašta, neboť na představení přišlo skromných 250 diváků. Také Blind Guardian jsem viděl již v lepší formě, jak tento večer, ačkoli v žádném případě nebyli špatní, ale to je tím, že mají materiál jednoduše dost silný. Zajímavostí bylo, že někteří fandové po jejich vystoupení opustili sál, ačkoli Tankard byli ještě na řadě. Po koncertě a po sprchovacích orgiích (závěrečný boj probíhal vždy jen pod studenou vodou, když byl prázdný bojler), dochází ještě na ládování se pokrmy, takže vzhůru do mexikánského restaurantu, kde pro nás byly připraveny zcela

znamenité pokrmy. Vzhledem k jejich ostrosti toho člověk ale musel dost vypít, a tak nějak jsem s hvězdičkama před očima byl rád, že jsem konečně v posteli.

25.9. 1992 - Wien (Rock Haus)

Byla to neklidná noc, neboť jakýsi komár mne štípal do kůže jako bych byl nějaký dobytek a neměl nic lepšího na práci než mi bzučet kolem uší a vysávat mne, takže většinu noci jsem strávil tím, že jsem ji promrhal v marném vynervovaném lovu tohoto tvora. Když jsem ráno zcela nevyspalý sešplhal ze svého lože, přesvědčil jsem se, že jsem nebyl jedinou obětí, neboť též Axel a Gere byli dosti poštipaní. Celý den se nic nedělo (až na čumění na obvyklé výbojné stolní fotbalové mače), a když konečně nastal večer, přišla řada i na mne a Voltaxe a vystřízlivění, neboť aspoň co se týče prodejnosti triček, dnes je den D pro Blind Guardian a nepomáhalo ani naše ujištění, že trička Blind Guardian tak jako tak po prvním praní ztratí ostrost svých barev a vyblednou - nic z toho. Trik sám o sobě nefungoval a prodejce materiálů Blind Guardian Saša se jenom usmíval do dlaní, protože stejně věděl, že si jen děláme legraci. Ze show jsem nestihl zholat nic, neboť jsem se na stánku s tričky zakecal s několika figurama (mimo jiné: s Martinem a Alexem od Pungent Stench), ale podle akustiky sem dolehlé a ohlasu na Blind Guardian, soudím pochvalně, zatímco jak říkali Tankard po show, oni měli problémy s lidmi od Security, jenž se chovali dost asociálně. Ale co, je pátek večer a jsme ve Vídni. Co tedy dělat nejdřív, jak si po show vzít pár taxíků a vyrazit do "Rock Inn", ve městě nejznámějšího hardrockového disco baru? Pevně rozhodnutí na startu čekají jak všichni zúčastnění hudebníci, tak i členové crew, avšak já se odhodlávám zůstat střízlivý a pozorně sledovat řádění pánů muzikantů, což je vždy fascinující pohled na to, jak současně během zvedání se hladiny alkoholu v krvi dochází ke klesání úrovně konverzace. Zvláště poté u jistého pána jménem Andreas Geremia, alias Gerre, u něhož je to viditelně patrné...

26.9. 1992 - Klagenfurt (Uni-Zelt)

Z jakýchsi důvodů jsou dnes všichni trošku pod kocovinou podpořenou stálostí bolehlavu, který se stupňuje během pohledu na místo konání akce: miniaturní cirkusový stan, nevytápěný. Původně se mělo show odehrát na jedné klagenfurtské vysoké škole v jakémsi integrovaném sálu, ale někteří úředníci města či Universitní správy nám udělali malou čáru přes rozpočet, a tak se musí hrát pod touto obskurní celtovinou...Jon z Iced Earth nebyl nijak odvázan z toho, že publikum nereaguje tak fanaticky na jeho kapelu, jako návštěvníci během jejich společného tour s Blind Guardian v Německu, a proto by raději jel tohle turné opět jen s Blind Guardian. Co naděláš Jone, v Rakousku ani Blind Guardian nejsou tak známí a jen spojení fandů kapel Tankard a Blind Guardian umožnilo takováto vystoupení. Ačkoli se Guardian s nacházeli stále ve stavu mírné kocoviny a k tomu ještě s jednou téměř nepoživatelnou pizzou, útočící na slinivku břišní v žaludku, museli na pódium, kde dnes dopadli o mnoho lépe jak v Grazu. Fandové reagovali sice nejprve s odstupem, jenže když kapela zahrála staré známé pecky, všichni pod plachtou byli strženi na jejich stranu...

27.9. 1992 - Winterthur (Hotel Zentrum Töss)

Už dávno jsem se při pohledu do plánu míst pořádání těchto akcí bavil nad zvláštním jménem, ale skutečně tomu bylo tak: koncertní místnost se nalézala opravdu v hotelu - a k tomu v dosti konzervativním Švýcarsku. Přestože PA aparát dorazil se zpožděním, zbylo i trochu času všem čtyřem kapelám (dneska otvírali ještě Mayfair) na to, aby zvládly zvukovou zkoušku. Pro nás, prodejce merchandise kapel zbylo opět dost práce, vzdor tomu jsem ale

stihnul i část vystoupení Mayfair... krefeldští Blind Guardian dnes fungují jako headliner a závěrem turné se představili ve vrcholné formě a nabídli většinu z programu svého německého turné se všemi svými hity, jako třeba: oba Bard's Songy, Journey Through The Dark, Quest For Tanelorn nebo Somewhere Far Beyond. Opravdu škoda, že my v Německu žijící normální smrtelníci nemůžeme vidět Guardian's na jejich turné po Japonsku, kde budou navíc podporováni na varhany Markem (z Iced Earth), čímž pak též budou moci uvést skladby jako Theatre Of Pain či Spread Your Wings. Ale šušká se něco mezi lidma také o jakémsi dalším turné Blind Guardian po Německu, kde by měli čtyři sympafáci z Krefeldu doprovázet v roli předskokana nějakou velkou smečku. A tam by se měl Mark objevit také. Uvidíme, avšak večer skončil přeci jenom s jedním svrabem, neboť někdo z bedňáků nedal pozor a náhle padající stojan od světél si to namířil rovnou na Markovi varhany, které byly, žel, zdemolovány... Výsledek: mně se v Rakousku líbilo a zůstalo také jen u přání, aby se mohly koncerty konat častěji též mimo Vídeň a Wels. V tomto smyslu tedy: sláva dudám na alpských výšinách, na Red Bull a samozřejmě císařskému moučníku!

Redaktor: Frank Albrecht (časopis Rock Hard, číslo 67, prosinec 1992, překlad Milan Škoda)